

9. Fra Emilie og Ida Wandtholtz af Kjøbenhavn, Døttre af afdøde Slotsforvalter Wandtholtz i Kiel, om en Understøttelse. (Indbragt den 11te Oktober 1882 af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, Rimestad.)

Ifølge Andragendet bevarede Andragerindernes Fader, der var Slotsforvalter i Kiel, under Oprøret sin Trostfab mod den danske Konge, hvorved han led ikke ubetydelige Tab. Efter hans Død flyttede de her til Byen, hvor deres afdøde Broder var Rancellist i det slesvigiske Ministerium. Efter Krigen 1864 blev han pensioneret og søgte da, for at skaffe det Fornødne til deres Underhold, privat Erhverv, men han blev uheldigvis syg, saa at han i sine sidste Levemaar Intet kunde fortjene. Da han imidlertid delte sin Pension med dem, kunde de nogenlunde slaa sig igjennem, idet de tillige søgte at erhverve Noget ved Haandarbejde. Efter hans Død er dette blevet deres eneste Erhvervskilde, men selv ved anstrengt Arbejde er det dem ikke muligt at erhverve det absolut Fornødne til Livets Ophold. De ansøgte derfor Finantsministeriet om en Understøttelse, men fik under 25de August 1882 det Svar, at man efter de gjældende Regler ikke saae sig istand til at bevilge dem en saadan. De henvende sig derfor nu til Rigsdagen med Bøn om, at den vil forvinde dem en liden Understøttelse af Statskassen, idet de som Bevis paa deres Trang og Værdighed henvise til de Andragendet ledsagende anbefalinger.

Da Udvalget ikke finder Andragendet tilstrækkelig oplyst, gjør man allerede af den Grund ingen Indstilling.

10. Fra Hans Christian Pedersen Bibek af Hjerting om Understøttelse som Invalid. (Indbragt den 12te Oktober 1882 af Folkethingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds, Hvild.)

Andrageren meddeler, at han i Slaget ved Isted fik to Skudskaar i høire Ben og Laar, og at han har lidt megen Smerte i Laaret under Udførelsen af strengere Arbejder, hvilke jevnlige ere faldne i hans Lod, for at skaffe Underholdet til sig, Kone og 12 Børn. Han oplyser om, at den ham som Invalid tilstaaede Understøttelse, 36 Rd., oppebar han til 1854, da den fratoges ham; fremdeles, at han lider af en Svalst paa venstre Side af Halsen, som begyndte, da han var i Militærtjenesten som Følge af Tryk af Tornhysterremmen, og var indtil for to Aar siden af Størrelse som en Eggeblomme, medens den nu, efterat han forrige Sommer den meste Tid maatte holde Sengen paa Grund af stærk Smerte og Svækkelse i Laar og Ben, som udbredte sig derfra til de øvrige Lemmer, er voget saa stærkt, at den er af Størrelse som en vogen Mandts knyttede Næve. Han angiver, at han som Følge heraf ikke kan dreie Hovedet og at han især har Smerte i den Del af Skulsten, der staaer i Forbindelse med Brystet. I sin fremrykkede Alder, 59½ Aar, og paa Grund af sin svækkede Helbred ser han ikke uden Bekymring Fremtiden imøde, og støttende sig til de Andragendet ledsagende anbefalinger og en medfølgende Lægeattest, haaber han, at Folkethinget vil forhjælpe ham til at erholde en Understøttelse.

Et lignende Andragende blev ifjor henvist til Finantsministeren (se Tillæg B., Sp. 985—86, 987, Tidenden Sp. 2828), og derefter er Ansøgerens mulige Invaliditet bleven undersøgt, som det fremgaar af foranstaaende Svarskrivelse, Sp. 861—62, II. b.

11. Fra Bivild-Beilby Sogneraad og Gjesing-Nørager Sogneraad om Oprettelsen af en Postexpedition paa Allingaaero Sernbanestation. (Indbragt den 13de Oktober 1882 af Folkethingsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds, Bønløkke.)

I Andragendet bemærkes, at det nu bestaaende Brevsamlingssted i statistisk Henseende formentlig maa anses for meget stort, og at der derfor neppe kan være nogen Tvivl om, at det ved dets Ophvielse til Postexpedition vil blive stærkt søgt og benyttet af Beboerne i den nordøstlige og vestlige Del af Sønderhald Herred, idet disse vilde opnaa langt større Goder i postal Retning, end Tilfældet nu er. Andragerne nære derfor den Forvisning, at den Udgift, som vil være forbunden med Forandringen, rigelig vil blive dækket ved den